

Mede

Mogelijk
Maken

Zomer
2022

'Wij bieden onderdak

aan vluchtelingen uit... waar dan ook'

In de weelderige tuin van **Riet en Kees van Leeuwen** staat een charmant tuinhuis. Niet bedoeld voor extra opslag of als hobbyruimte, maar in gebruik als een tijdelijk thuis voor vluchtelingen. 'Sinds we ons tuinhuis beschikbaar stellen voor vluchtelingen, realiseer ik me dubbel zo goed hoeveel het uitmaakt in welk land je wordt geboren', vertelt Riet. 'En hoe pijnlijk het is om huis en haard te verlaten. Je kan het allemaal in de krant lezen, maar als je het van dichtbij meemaakt, komt het veel harder binnen.'

'Ik probeer het altijd voor mezelf om te draaien: wat als wij op de vlucht waren? Dan willen we toch ook warm ontvangen worden? We zijn allemaal mensen. Het minste dat wij kunnen doen is ze hartelijk verwelkomen en aandacht geven. En dat doe ik met veel plezier. Ik vind het een verrijking van m'n leven.' <

Lees gauw verder op pagina 6

COLOFON

Concept
Schrijf-Schrijf
Tekst
Schrijf-Schrijf en Cecile Vossen
Eindredactie
Kansfonds en Hilde Duyx
Vormgeving
Autobahn
Fotografie
**Maartje Brockbernd, Ringel Goslinga,
Gerrijtjan Huinink en Marieke Odekerken**
Drukwerk
Altijdrukwerk

ONS
JAARVERSLAG 2021
STAAT ONLINE

Voor meer achtergrond, feiten en
cijfers over hoe wij thuisgaven in
2021, ga je naar
kansfonds.nl/jaarverslag

Mede | tiende jaargang | nummer 33 | zomer 2022

Mede is een magazine van Kansfonds. Het verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1.700 stuks. Kansfonds helpt thuisgeven, want niemand kan zonder thuis. Een dak boven je hoofd, voldoende geld om van te leven en het diepe besef dat je erbij hoort. Toch zijn er in ons land meer dan 1 miljoen mensen die geen thuis hebben.

Het werk van Kansfonds wordt mede mogelijk gemaakt door de bijdragen van particulieren, organisaties, de Nationale Postcode Loterij en de Nederlandse Loterij.

Voor schenkingen en nalatenschappen neem je contact op met:
Brenda Pel
b.pel@kansfonds.nl

Rekeningnummer
NL41 INGB 0675 8622 05

Abonnee van Mede worden? Of wil je je juist uitschrijven? Stuur een e-mail met je naam en adres naar communicatie@kansfonds.nl

f /kansfonds
@kansfonds
@kansfonds
in /company/kansfonds

10

‘We leefden in een vakantieoord, maar waren niet zorgeloos’

14
Ellen:
‘Door de inflatie moet ik elke maand opletten of ik het wel rondgebreed krijg’

12

Marten Verdenius:
‘Al het eten dat wij hier verbouwen, gaat rechtstreeks naar de inloophuizen’

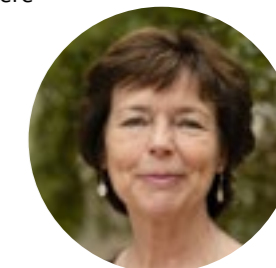
Momentum

Beste Medelezers,

Er gebeurt de laatste maanden iets heel moois in onze samenleving. Samen doen we wat nodig is om de vele vluchtende Oekraïners te helpen. We geven thuis. Hiermee laten we als maatschappij zien dat we mensen niet aan hun lot overlaten.

Het bijzondere aan deze tijd is dat Nederland de ruimte voelt om te kunnen thuisgeven. Zonder alle hindernissen die dat doorgaans moeilijk of zelfs onmogelijk maken. Dat is mooi en tegelijkertijd best frustrerend voor organisaties die al jarenlang alle zeilen moeten bijzetten om huisvesting voor dak- en thuisloze mensen mogelijk te maken. Dat dubbele gevoel beschrijven de Regenboog Groep en Stichting Kamers met Aandacht treffend in het verhaal op pagina 4.

Laten we dit bijzondere moment daarom goed benutten. En denken in kansen. Want door ook nu samen thuis te geven, maken we aan overheden, verhuurders en hypotheekverstrekkers zichtbaar wat we van hen nodig hebben. Zodat we uiteindelijk voor iederéén een dak boven het hoofd kunnen regelen. Want ook mensen als Muath, Dosse en Jan in deze Mede hebben een thuis nodig.

Henriëtte Hulsebosch
Directeur
Kansfonds

—» Achter elk project staan Mogelijkmakers: mensen die niet voor hun eigen gewin kiezen, maar opkomen voor mensen zonder thuis in onze samenleving. Met steun van anderen zetten ze de wereld in beweging.

Het kan dus wél

Dit is het tuinhuis van Riet en Kees: al jarenlang een warm verblijf voor vluchtelingen

**WAT STAAT ONZ
ALS SAMENLEVING
TE DOEN ALS WE AAN
IEDERÉÉN WILLEN
THUISGEVEN?**
Kansfonds stelde 5 TIPS op,
lees ze op pagina 23

In hoog tempo regelt Nederland opvanglocaties voor Oekraïners, die sinds februari op de vlucht zijn voor het oorlogsgeweld. Ook het aantal gastgezinnen dat zich voor de Oekraïners meldt is indrukwekkend. **Een positieve ontwikkeling die we hopelijk kunnen vasthouden.** Want tegelijkertijd wachten óók andere groepen op die ene plek, zien De Regenboog Groep en Kamers met Aandacht.

De Regenboog Groep helpt al jaren bij de opvang van vluchtelingen in Amsterdam. Ook nu zetten zij vier tijdelijke opvanglocaties op voor Oekraïners in de hoofdstad. De organisatie merkt op dat er in het land veel bereidheid is om leegstaande panden beschikbaar te stellen voor de vluchtelingen. 'Het onrecht dat Oekraïners wordt aangedaan raakt ons allemaal zo diep, dat we graag willen helpen. Dat maakt het makkelijker om opvang te regelen, maar het is ook confronterend', vertelt **Marit Postma, Manager Tijdelijk Wonen bij De Regenboog Groep**. De organisatie biedt hulp aan Amsterdammers die in een kwetsbare positie zitten, van dak- en thuislozen tot mensen met schulden.

opeens allemaal mogelijk voor Oekraïners. En dat probeer ik vooral te zien als kans. Want dit is tegelijkertijd ook een geweldige doorbraak, die hopelijk zorgt voor een nieuwe tendens.'

Dubbele gevoelens
Dit sentiment speelt niet alleen bij de Regenboog Groep. Ook andere opvangorganisaties worstelen met dubbele gevoelens. 'De ruimhartigheid van Nederland vind ik ontzettend mooi, maar ik was er ook een beetje chagrijnig van', vertelt **Bianca van der Neut, oprichter en directeur van Kamers met Aandacht**. De stichting helpt kwetsbare jongeren van 18 tot 23 uit de jeugdzorg aan een kamer bij particulieren, zodat de overstap van jeugdzorg naar zelfstandig wonen wordt verkleind. Van de jongeren die op hun achttiende de jeugdzorg verlaten, gaat het met een derde niet goed. Ze krijgen financiële problemen of erger: ze belanden op straat. 'Ik werk me al jarenlang suf om kamers bij mensen in huis te vinden voor jongeren, en dat gaat best moeizaam – mede door beperkende wet- en regelgeving. Toen ik zag dat plotseling alle deuren opengingen voor een andere groep mensen in nood, was dat wel even slikken. Het kan dus wél.'

Identificeren met de ander

Aan het begin van de oorlog zag Bianca dat net aangemelde gastgezinnen zich vaak weer terugtrokken. Ze gaven op dat moment voorrang aan een oorlogsvluchteling. 'En dat snap ik ook', zegt Bianca. 'Ik denk dat het voor Nederlanders makkelijker is om zich met de moeders en kinderen uit Oekraïne te identificeren, dan met jongeren uit jeugdzorg of vluchtelingen van een niet-Westers land. We zien Oekraïners als Europeanen net als wij, doorgaans christelijk van geloof, die plots huis en haard moeten verlaten voor een vreselijke oorlog, en niet in de eerste plaats vanwege psychische of economische redenen. Ik hoop maar dat de gastgezinnen een positieve ervaring hebben met de Oekraïners, anders zijn we ze kwijt.'

Strijd tegen stigma's

Kamers met Aandacht loopt vaak tegen vooroordelen aan over jongeren met een verleden in de jeugdzorg. 'Mensen zijn in eerste instantie huiverig voor probleemjongeren, maar dat zijn het niet. Het zijn kwetsbare jongeren die wat extra hulp nodig hebben. Om in aanmerking te komen voor een kamer met aandacht, mogen zij ook geen verslaving of psychiatrische problemen hebben', aldus Bianca. De organisatie maakt tegenwoordig persoonlijke profielpagina's van jongeren op hun site. 'Zodat gastgezinnen zien dat het om mensen gaat zoals jij en ik, met ambities en dromen.'

Ook de Regenboog Groep loopt tegen stigma's aan. Onder de projectnaam 'Onder de Pannen' regelen ze tijdelijke kamers bij particulieren, bestemd voor economisch daklozen. 'Dit zijn mensen die om financiële redenen geen woning kunnen betalen. Aanleiding is vaak een scheiding of ontslag. Ze zijn zelfredzaam maar hebben gewoonweg een plek nodig om vanuit daar op zoek te gaan naar een woning of baan', vertelt Marit. Toch roept het woord 'dakloze' vaak argwaan op. 'We krijgen vaak vragen als: "Zijn ze verslaafd? Kunnen we ze wel vertrouwen?" We hebben dus nog een hoop barrières weg te nemen.'

Beide organisaties hopen dat de grootschalige hulp voor Oekraïense vluchtelingen ruimte schept voor andere mensen zonder thuis. 'We hebben studenten van de Universiteit van Wageningen en Delft gevraagd om te onderzoeken hoe we alle mogelijkheden die Nederland nu inzet bij de opvang van Oekraïners, op lange termijn kunnen inzetten voor andere doelgroepen', vertelt Marit. 'Door de media-aandacht voor Oekraïners wordt het concept van woningdelen meer bespreekbaar gemaakt. Die aandacht kan het gesprek over woningdelen in de toekomst voor ons vergemakkelijken. Daarnaast zou het mooi zijn als wij een deel van die leegstaande panden die nu worden omgeturnd tot woningen, in de toekomst ook kunnen gebruiken.'

'We zijn allemaal mensen, het minste dat wij kunnen doen is vluchtelingen warm ontvangen en aandacht geven'

In hun gastenverblijf bieden **Riet** en **Kees van Leeuwen** onderdak aan vluchtelingen uit alle windstreken. Het verblijf dat Kees eigenhandig bouwde staat in hun weelderige tuin. 'We beseffen ons nu dubbel zo goed hoe pijnlijk het is om huis en haard te verlaten.'

Op een zaterdagmorgen stond Daniel op de stoep bij het echtpaar in Hellevoetsluis. Een Syrische jongen, negentien jaar, voor de oorlog gevlucht met zijn broer. Het was de allereerste gast van Riet en Kees van Leeuwen. Een paar weken daarvoor hadden ze zich aangemeld als gastgezin bij Takecarebnb – de organisatie die de registratie en screening regelt van gastgezinnen. 'In de krant las ik over een Friese boer die een vluchteling opving via de vrijwilligersorganisatie. Wat mooi, dacht ik. We hadden ons tuinhuis gebouwd voor vrienden en familie', vertelt Riet. 'Maar toen ik het artikel liet lezen aan mijn man, was 'ie meteen om.' Takecarebnb matchte het stel met Daniel. 'Wij wonen in de polder, best een eindje van de bewoonde wereld vandaan',

zegt Riet. 'Gelukkig bleek Daniel een natuurmens te zijn en is hij gek op onze tuin en hond. Ook hield hij van koken, net als wij. Hij draaide echt mee met ons ritme.'

Met sprongen vooruit

Daniel gaf zich op voor een gastgezin omdat hij beter Nederlands wilde leren. 'In het AZC kreeg hij maar mondjesmaat taalles, daarom gingen we vaak met hem om tafel voor Nederlandse les', vertelt Riet. 'Ik kom zelf uit het onderwijs en ben gewend om mensen te begeleiden. Ook schreven we hem in voor

*'Onze hond
Siep ziet geen
problemen of
achtergronden,
ze speelt met
iedereen'*

de inburgeringscursus. Zijn broer koos ervoor om in het AZC te blijven. Als ze samen naar ons waren gekomen, was Daniel bang dat hij alleen maar Arabisch zou blijven praten. Hij wilde zo graag vooruit! Dat maakte hem een ontzettend fijne gast.'

Na tweeënhalve maand vond hij samen met zijn broer een klein studiootje in Dordrecht. Nu studeert hij sales en marketing op het mbo. Zijn ouders wonen inmiddels ook in Nederland, die konden niet zonder hun zonen leven. Het is een fijn idee dat het gezin is herenigd. We zien elkaar nog regelmatig.'

Een nieuwe vriendschap

Na Daniel volgden er meerdere gasten. Zoals de 43-jarige Muath, een politiek vluchteling uit Jordanië waarmee het stel inmiddels bevriend is. 'Muath woont nu ook in Hellevoetsluis, dus we zien elkaar nog geregeld. Ik geef hem elke vrijdag taallessen en af en toe eten we samen.' Het stel merkt dat de opvang van mensen steeds meer "in hun systeem" gaat zitten. 'Het is toch wel erg bijzonder om klaar te staan voor een ander. Takecarebnb belt regelmatig voor een nieuwe gast. De ene keer zeggen we 'ja', de andere keer 'nee', omdat we dan een maand weg zijn met onze zeilboot. Het is fijn dat die flexibiliteit er is. De vluchtelingen komen altijd voor maximaal drie maanden, in die periodes willen we als gastgezin thuis zijn.'

Spelen met Siep

Bij de komst van nieuwe gasten is het belangrijk om meteen de huisregels te delen, weet Riet uit ervaring. 'Dat hebben we niet goed aangepakt met de nieuwe tuinhuis-bewoonster uit Oekraïne. En dat had een reden. Zij kwam hier met meerdere familieleden aan, die na een paar dagen ook weer vertrokken naar andere gastgezinnen. Het was een chaotisch begin, met als prioriteit: inschrijven bij de gemeente en naar de dokter. Terwijl huisregels natuurlijk ook belangrijk zijn, zoals zelf het verblijf schoonmaken. Het lastige is dat we niet dezelfde taal spreken. Maar goed, daar komen we wel uit, hoor! Onze hond Siep zorgt momenteel voor verbinding. Soms spelen we samen met haar. Daar heb je geen taal voor nodig. De meeste gasten zijn dol op de hond. Siep ziet geen problemen of achtergronden, ze speelt met iedereen.'

‘Ik ben blij dat ik nu mijn rijkdom kan delen’

Donateur **Esther Davidson** weet als geen ander hoe het is om weinig geld te hebben. Ze kan zich de zorgelijke gesprekken over de financiën van haar ouders nog goed herinneren. Nu is haar situatie heel anders en is ze donateur van Kansfonds.

‘We hadden het thuis niet breed. Mijn vader was agent en onderhield een gezin met drie kinderen. Hij sprak met mijn moeder openlijk over hoe we er financieel voor stonden. Dan hoorden we bijvoorbeeld dat er geen geld was voor een uitje of nieuwe kleren. Als aan het eind van de maand het geld op was, aten we steevast een blik sperziebonen met witte rijst. We gingen eigenlijk ook nooit op vakantie, maar dat vond ik niet erg. We woonden in de gemeente Schoorl, dus we hadden de hele zomervakantie strand, ijsjes en duinen voor de deur. We leefden in een vakantieoord, maar waren niet zorgeloos. Ik ben altijd bang geweest om op straat te belanden, ook al was daar gelukkig nooit sprake van. Maar de angst dat het zomaar mis kan gaan, draag ik nog steeds met me mee.’

De angst voor geen thuis

‘Als ik dakloze mensen op straat zie, gaat me dat dan ook aan het hart. Geen thuis hebben is een van de ergste dingen die een mens kan gebeuren. Je mist dan een veilige plek waar je jezelf kan zijn. Ik lees veel over dakloosheid en het valt me steeds weer op dat het iedereen kan overkomen. Ook als je een goede baan hebt en uit een middenklasse milieu komt. Een scheiding, ontslag of ziekte kan zomaar betekenen dat je je hypotheek niet meer kunt betalen. Ik werk bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest en dat heeft door de coronacrisis een zware tijd achter de rug – net als veel andere cultuurinstellingen en bedrijven. Dankzij de noodsteun van de overheid kreeg ik wel mijn salaris. Maar ik besef me maar al te goed dat het ook anders had kunnen aflopen.’

Tot het bittere eind

‘De vrees om op straat te belanden, werkte door in mijn huwelijk. Ik heb lange tijd voor mijn man gezorgd, die niet-aangeboren hersenletsel had. Mijn grootste angst was dat ik de zorg voor hem niet zou volhouden. Dat

*‘Het zit diep-
geworteld in
mij om mensen
te helpen’*

hij na mijn vertrek verder zou afzakken en uiteindelijk onder een brug zou belanden. Want voor zichzelf zorgen kon hij slecht. Een verschrikkelijke gedachte vond ik dat. Ik ben tot zijn dood in 2020 bij hem gebleven, ondanks moeilijke periodes in onze relatie.

Het zit diep geworteld in mij om mensen te helpen. Dat kreeg ik met de paplepel ingegoten. Zo hielp mijn moeder ons jarenlang in de huishouding in de tijd dat we kleine kinderen hadden. En dat doet ze nu op haar 79e nog steeds met liefde voor mijn broer en schoonzus. Dat vind ik een mooi gebaar.’

Hoopvolle visie

‘Vorig jaar trof ik in dagblad Trouw een opvallende bijlage aan van Kansfonds. Mijn man had een abonnement op de krant afgesloten en dat wilde ik niet opzeggen na zijn overlijden. De bijlage triggerde me, in het bijzonder om het woord ‘kans’. Hoe slecht het ook met je gaat, er is altijd hoop op een betere toekomst. Iedereen verdient dat. Ik kende Kansfonds niet, maar uit hun visie sprak voor mij veel hoop. De waarden komen erg overeen met die van mij. Ik besloot donateur te worden. Financieel heb ik het inmiddels goed en ik besefte me vorig jaar dat ik die rijkdom graag deel. Ik ben erg dankbaar dat ik dit nu kan doen.’ ◀

DONEREN MET BELASTINGVOORDEEL

Esther heeft zich voor vijf jaar aan Kansfonds verbonden. Wil jij net als Esther ook impact maken voor mensen zonder thuis? Dan is een periodieke schenkingsovereenkomst interessant. Want als je Kansfonds steunt voor minimaal vijf jaar met een vast bedrag per jaar, dan is deze gift volledig aftrekbaar van de belasting. Dit belastingvoordeel kan oplopen tot wel 40 procent.

Wil je meer informatie ontvangen? Neem dan contact op met Brenda Pel:
b.pel@kansfonds.nl
Of ga naar: kansfonds.nl/periodiekschenken

Zoveel
meer dan
een boerderij

Tussen de paarden en waterbuffels, omringd door kilometers Amstelveens weiland, vind je boerderij De Meent. Wie daar elke dag te vinden is, is **Marten Verdenius**. Mede mogelijk maker van deze sociale boerderij én woonachtig op het landgoed. Wij spraken hem over project De Meent, en waarom hij zich er zo hartstochtelijk voor inzet.

Marten beent met grote stappen over het terrein van de boerderij, op weg naar een kapotte auto. Cruciaal om dat zo snel mogelijk op te lossen, anders kan zijn collega geen bouw materiaal halen. Gelukkig ronkt de motor na een halfuurtje weer, kunnen de rubberen werklarzen uit en is het tijd voor een kop koffie.

‘Hier op de boerderij bieden we vluchtelingen een plek om zichzelf te ontwikkelen én anderen te helpen’, begint Marten. ‘Al het eten dat wij hier verbouwen, gaat rechtstreeks naar de inloophuizen in Amsterdam.’ Niet alleen de tuinbouw is onderdeel van het project: er is ook ruimte voor (pluim-)veehouderij, houtbewerking en machinaal werk. ‘Er valt hier veel te leren.’

Ieder mens telt

Toen Marten nog in het Wereldhuis werkte, een plek in Amsterdam waar ongedocumenteerden terecht kunnen voor hulp of een warme hap, zag hij met eigen ogen wat er mis ging. ‘Het eten werd zo goedkoop ingekocht, dat er geen kwaliteit meer overbleef. Ieder mens, dus ook deze doelgroep, verdient een gezonde en hoogwaardige maaltijd.’ Marten zag ook iets bij de mensen zelf gebeuren. ‘Veel vluchtelingen komen binnen met hoop en energie. Die zie je na verloop van tijd uit hun ogen verdwijnen. Ze zitten soms in een permanente wachtstand. Dat is hartverscheurend om te zien.’

‘Ieder mens verdient een gezonde en hoogwaardige maaltijd’

Perfect project

‘Ik werk al acht jaar met mensen zonder papieren. Al die verschillende culturen vind ik interessant, net als de talen. En ik heb hart voor de landbouw. Dit is het perfecte project voor mij, hier komen mijn passies bij elkaar.’ Marten vertelt dat hij er onverwacht ook veel voor terugkrijgt. ‘We hadden een jaarafsluiting bij De Meent. Tijdens het feestmaal kreeg ik te horen wat deze plek voor mensen betekent: een familie. Dat raakte me. Dat we dat in zo’n korte tijd met elkaar kunnen opbouwen is echt ontroerend.’

Wanneer we Marten vragen naar de toekomst van de boerderij, moet hij lachen. ‘Met 31 hectare grond ben je nooit uitgedroomd.’ Toch komt hij met één duidelijk doel: ‘Dat onze mensen uiteindelijk ondernemers kunnen worden. Dat is lastig zonder papieren en ik weet nog niet hoe, maar ik ga er wel alles aan doen om dat voor elkaar te boksen.’ <

‘Door de *inflatie* ben ik veel meer kwijt aan boodschappen’

Iedereen voelt de toenemende inflatie en energieprijzen in de portemonnee. Maar sommigen onder ons hebben er extra veel last van. **Stichting Warm Rotterdam** zoekt naar oplossingen.

Voor veel Rotterdamers zijn de stijgende energieprijzen de druppel’, vertelt Annemarieke van Egeraat, directeur van stichting Warm Rotterdam. ‘Het minimum waarvan ze leven wordt nu gewoonweg te minimaal.’ Warm Rotterdam probeert deze kwetsbare groep binnenboord te houden door werkbare aanpassingen en oplossingen te zoeken voor armoede en schulden. De stichting bestaat uit een netwerk van ervaringsdeskundigen en partners in de stad. ‘Een van onze oplossingen is het keurmerk Warm Incasseren, bedoeld voor bedrijven die direct te maken hebben met klanten en werknemers met betalingsachterstanden. Het keurmerk geeft werkgevers handvatten om humaan met mensen met betalingsproblemen om te gaan, zodat schulden niet nog verder oplopen. Gemeente Rotterdam, Evides, Eneco en Havensteder hebben het keurmerk al behaald.’

Een andere oplossing is hun basisboodschappenlijst, waarmee ook mensen met een minimuminkomen toch elke dag drie gezonde maaltijden kunnen eten. ‘Deze lijst legden we voor aan alle supermarkketens met het verzoek om deze producten betaalbaar te houden. We hopen dat mensen hierdoor hun boodschappen kunnen blijven doen.’

Kopzorgen

Ellen Abbenhuis woont op een flatje in Rotterdam. Ze houdt haar hoofd boven water, maar het is zeker geen vetpot, vertelt ze. ‘Elke maand moet ik opletten of ik het wel rondgebred krijg. Helemaal nu ik door de inflatie véél meer kwijt ben aan boodschappen. Ook moet ik er rekening mee houden dat ik aan het eind van het jaar geen geld terugkrijg van mijn energieleverancier, maar juist moet bijleggen.’ Ellen is afgekeurd, leeft van een uitkering en vocht jarenlang om van haar schulden af te komen. Inmiddels werkt ze als vrijwilliger en zet ze haar vrijwilligersvergoeding opzij zodat ze een buffer heeft. Het gaat dus goed met haar. ‘Wel maak ik me zorgen om veel burens bij mij in de flat. Veel van hen hebben een uitkering en krijgen schuldhelpverlening. Ik merk dat ze zich er niet bewust van zijn dat ze aan het eind van het jaar misschien nóg dieper in de problemen zitten.’

Werken aan de toekomst

‘Uiteindelijk zorgt werk ervoor dat mensen uit de bijstand komen en zelf in hun levensonderhoud voorzien’, zegt Annemarieke van Warm Rotterdam. ‘Om mensen werkfit te maken, is begeleiding nodig. Denk aan coaching, assertiviteits-trainingen en opleidingen. We zijn met sociale ondernemers en welzijnsorganisaties in gesprek die daaraan bijdragen en brengen ze in contact met bedrijven met vacatures.’ Volgens Annemarieke ligt er ook een belangrijke taak bij de overheid als schuldeiser: ‘Er zijn in Nederland 2,5 miljoen mensen die met moeite rondkomen. Dat is te veel om te zeggen dat al die mensen iets niet goed doen. Zorg ervoor dat het bestaansminimum voor iedereen voldoende is om in de primaire levensbehoeften te voorzien.’ <

De Rotterdamse Ellen Abbenhuis moet elke maand goed opletten of ze het wel rondgebred krijgt

Waarom **BOOST** z'n naam eer aan doet

Een fietscursus, lekkere lunchsessies en lessen Nederlands: vijf jaar na de oprichting is het Amsterdamse BOOST een succes. Bij de stichting werken mensen met en zonder vluchtachtergrond aan een beter perspectief en succesvolle integratie. Deelnemer **Ayman** en vrijwilliger **Anna** vertellen hoe BOOST ze een boost geeft.

Ayman Motaki (33):

'Docenten geven hier les met hun hart'

Vier jaar geleden vluchtte ik vanuit Syrië naar Nederland en moest ik de taal leren. Ik kwam bij een instantie terecht waar mensen voor de klas stonden zonder veel passie. Vaak deden ze het alleen voor het geld. Toen ik via een vriend bij BOOST kwam, merkte ik dat het ook anders kan. De docenten zijn vrijwilligers en geven les vanuit het hart. Ze leren je kennen en voelen zich echt betrokken. Naast de lessen ga ik vaak naar het taalcafé, waar altijd mensen zijn om mee te kletsen. Heel fijn, want zo leer je de taal pas echt. Buiten dat kom ik niet vaak in aanraking met Nederlanders; zeker hier in Amsterdam zijn mensen vooral bezig met hun eigen dingen. Mede door de lessen en het taalcafé slaagde ik voor de inburgeringstoets én heb ik een tijdelijke verblijfsvergunning. Daar ben ik heel dankbaar voor, al hoop ik natuurlijk dat het een permanente wordt.'

'Zo leer je de taal pas echt'

Anna Zielhorst (70):

'Zelfs nu nog leer ik meer over mijn vak'

Ik ben met pensioen, maar stilzitten is niks voor mij. Vroeger was ik onderwijsadviseur en het leek me geweldig om die ervaring in te zetten bij BOOST. Daar werkte ik al vrijwillig als docent, maar toen ik vijf jaar geleden met pensioen ging, kon ik er pas echt mijn tanden in zetten. Inmiddels geef ik twee dagen in de week les. Het mooie van dit werk is dat het me meer leert over mijn vak. Zelfs nu nog! Zo geef ik graag interactieve lessen, waarbij ik leerlingen bijvoorbeeld een presentatie laat geven over een voorwerp. Maar wat ik niet wist, is dat het per cultuur verschilt of mensen dit durven. Daar pas ik me op aan door met veel mimiek, gebaren en voorwerpen les te geven, want dat lokt ze uit hun tent. Het resultaat is dat iedereen plezier heeft én meedoet. Nog iets waar ik energie van krijg: je bouwt echt een band op met leerlingen. Met sommigen heb ik zelfs jaren na hun afzwaaien nog contact. Dan vragen ze bijvoorbeeld hoe het gaat, of word ik uitgenodigd voor een kraambezoek.'

MEERJARIGE STEUN VAN KANSFONDS

'Kansfonds steunt ons al vanaf het allereerste begin', vertelt BOOST-coördinator **Ramon Schleijsen**. 'Daardoor konden we volop aan de slag met waarin we zo geloven: dat vrijwilligers en nieuwkomers samen zorgen voor succesvolle integratie en verbinding. Ook gaf Kansfonds' steun ons de ruimte om onszelf gaandeweg te bewijzen en structurele financiële steun te zoeken. We hebben hard gewerkt om een plek te vinden binnen de meerjarige, reguliere subsidies van de gemeente Amsterdam. Daarmee hopen we minder afhankelijk te worden van jaarlijkse steun, en onze plek voor nieuwkomers te verduurzamen. Met Kansfonds gaan we inmiddels al het vijfde jaar in. Daaruit spreekt een enorm vertrouwen. Mede dankzij hun steun zijn we uitgegroeid tot een bekende, geliefde en betrouwbare plek.'

Kansfonds bestaat dit jaar 65 jaar. Om deze toch wel respectabele leeftijd te vieren en eren, nodigen we betrokken mensen uit om hun herinneringen te delen. En om een blik op onze toekomst te werpen. Dit keer is het woord aan oud-bestuurslid **Marga van der Meer-Sweijen**.

‘Waar hulp nodig was, waren wij’

Hoe raakte je betrokken bij Kansfonds?

‘Eind jaren tachtig kwam ik bij het bestuur van de KRO. Mij werd toen gevraagd of ik ook deel wilde uitmaken van het bestuur van het SKaN-fonds, zoals Kansfonds toen nog heette. Dat deed ik met veel plezier. In de negentiger jaren werd er veel gediscussieerd over de toekomst van het fonds en met name over de katholieke signatuur: moesten we die behouden, of op andere voet verder? Ik heb heel wat dagen op de hei doorgebracht!’

Hoe stond jij daar zelf in?

‘Als je het katholiek sociaal denken wegneemt van het fonds, dan blijft er niets over. Het is wat Kansfonds is. Ik heb er daarom altijd voor gepleit om dat aspect te behouden. We zijn overigens wel met onze tijd meegegaan. Toen ik begon steunden we nog volop de restauraties van kerken, kloosters en orgels, maar we begrepen heel goed dat we de maatschappelijke ontwikkelingen moesten volgen om relevant te blijven. Waar hulp nodig was, waren wij.’

Wat vond jij het leukste aan je werk?

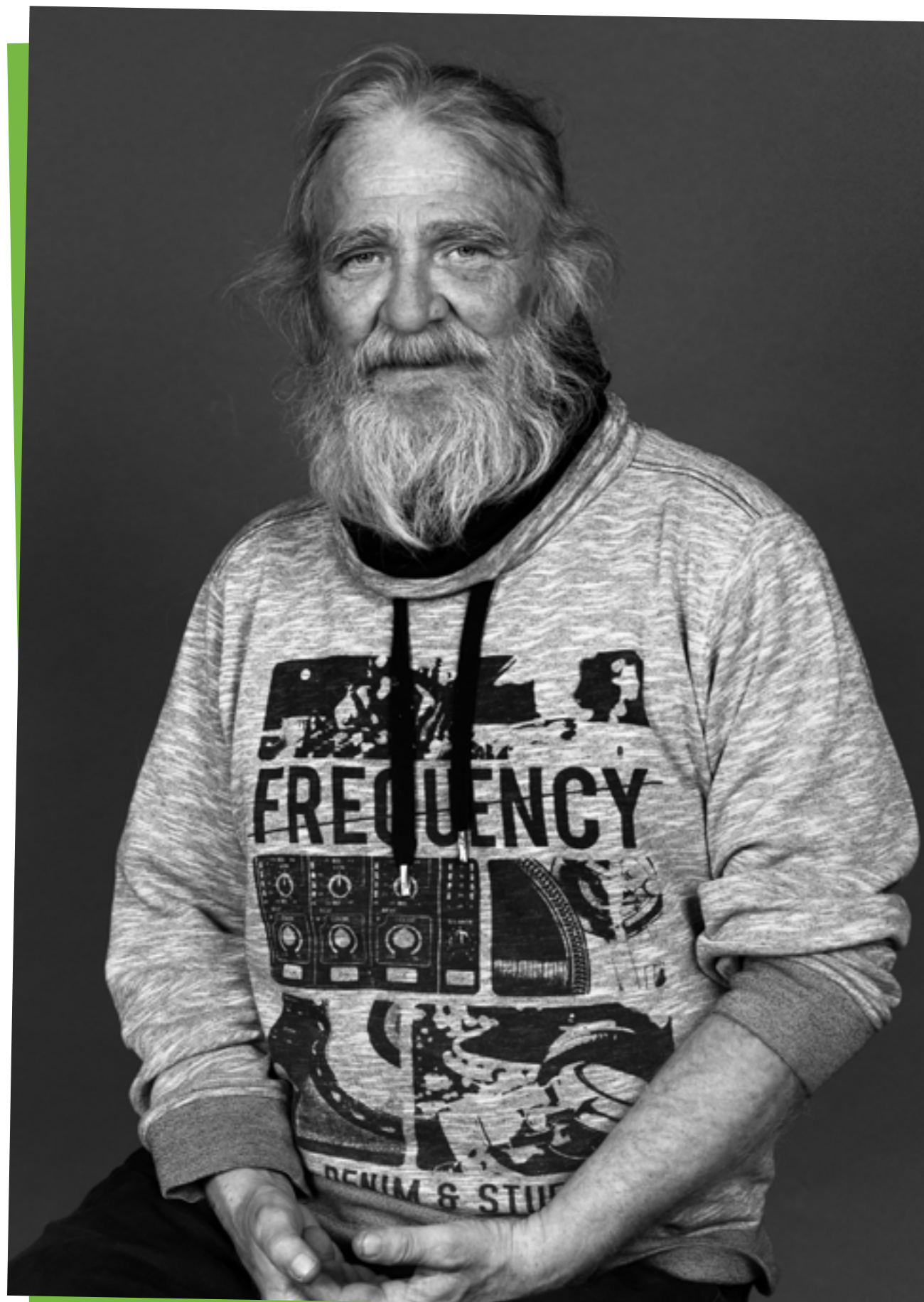
‘Als bestuur kregen wij de aanvragen van de adviescommissie voorgelegd ter besluitvorming. Ik zie mezelf nóg worstelen toen ik de allereerste aanvraag onder ogen kreeg. Die kwam uit Oost-Europa, van de Bond voor Grote Gezinnen. Och hemel, dacht ik, ik weet hier nog zo weinig van. Ik heb die aanvraag gewoon maar goedgekeurd. Maar al snel kreeg ik meer kennis en ervaring. Aan de slag met al die aanvragen, dat vond ik echt het mooiste werk. Vooral omdat ik zag hoeveel mensen zich met een groot hart inzetten voor anderen.’

Waar ben je trots op?

‘Ik weet het nog zo goed. Ik was thuis, bezig in mijn tuin, toen er ineens mensen van de Postcode Loterij voor mijn huis stonden. Met geweldig belangrijke papieren. Ons contract met de Postcode Loterij was een enorme opsteker: het maakte Kansfonds toekomstbestendig. Ik ben er trots op dat ik dat contract mede heb mogen ondertekenen.’

Hoe kijk jij naar de toekomst van Kansfonds?

‘Met de focus op ‘een thuis voor iedereen’ slaat Kansfonds een goede nieuwe weg in. En weet je wat ik zo mooi vind? Dat de relatie met de KRO nu zo goed is. Samen maken ze prachtige programma’s, zoals Serenade van Stef, waardoor Kansfonds haar gezicht aan de buitenwereld kan laten zien. Laat de bescheidenheid maar wat varen. Zolang het fonds mee blijft bewegen met de ontwikkelingen in de samenleving en daarin de juiste keuzes maakt, zie ik de toekomst rooskleurig in.’

Thuis is waar ik altijd naar zal blijven verlangen

‘In mijn dromen kom ik nog wel eens thuis. Ik ben dan vijf. Ik zie me rennen naar de draaimolen in de speeltuin. We ravotten, we hebben elkaar. Maar dat is 65 jaar geleden. Daarna ben ik nooit meer thuis geweest. Nergens. Thuis betekent álles. Want als er geen thuis is, is er niks. Mijn leven lang heb ik gezocht naar wat er niet meer was, maar wat alles voor me betekende.’

Jan

Woont overal en nergens. Sinds een jaar leeft hij weer op straat, in zijn rolstoel. Jan was ooit maatschappelijk werker in de jeugdzorg. Hij verkocht daarna kerstbomen en had tal van handeltjes. Zijn verlangen naar thuis is zó groot, dat het zoeken nooit is gestopt. Het hele verhaal van Jan lezen? Kijk op kansfonds.nl/jan.

Niemand kan zonder thuis. Een dak boven je hoofd, voldoende geld om van te leven en het diepe besef dat je erbij hoort. Kansfonds helpt thuisgeven. Net zo lang tot iedereen een thuis heeft.

Wat een eer! Hare Majesteit Koningin Máxima en staatssecretaris **Maarten van Ooijen** van **Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport** waren te gast bij een bijeenkomst van ons programma 'Alle Jongeren een thuis'.

Ze spraken onder andere met jongeren uit onze Wijze Raad over wat voor hen het verschil maakte in hun zoektocht naar een thuis. Het eigen netwerk van jongeren is één van die belangrijke aspecten. De Wijze Raad is een groep ervaringsdeskundige jongeren die dak- of thuisloos zijn geweest.

[#AlleJongerenEenThuis](#) [#KoninginMaxima](#) [#VWS](#)
[#thuisgeven](#) Koninklijk Huis Instituut voor Publieke Waarden (IPW)

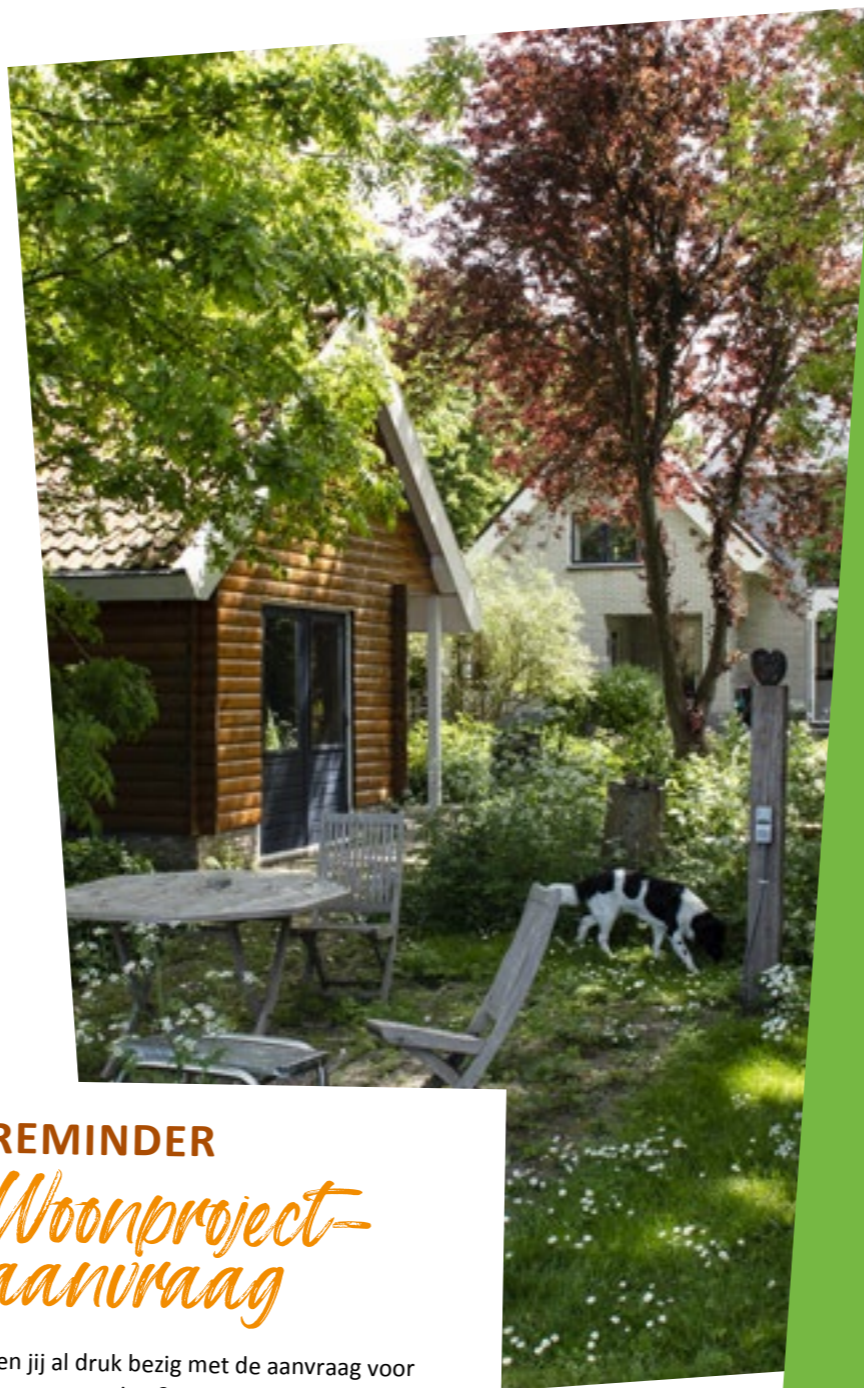

CCO 135

2 commentaren · 4 gedeelde bijdragen

Voor zoveel mogelijk dak- en thuisloze jongeren een dak boven hun hoofd. Daar werken we aan met 'Alle jongeren een thuis', samen met 27 organisaties. Want iedereen verdient tenslotte een thuis.

REMINDER

Woonproject-aanvraag

Ben jij al druk bezig met de aanvraag voor een woonproject? Houd dan rekening met de naderende deadline: de inschrijving sluit op **10 juli 2022**. Kansfonds stelt in totaal 750.000 euro beschikbaar voor initiatieven die dak- en thuisloosheid uitbannen. Dus: heb jij een projectidee om meer woonplekken te realiseren? Of heb je een andere oplossing voor het huidige huisvestingsprobleem? Dien dan gauw je aanvraag in!

Meer info vind je op kansfonds.nl/aanvraagronde

DIT STAAT ONS TE DOEN ALS WE AAN IEDEREÉN WILLEN THUIS-GEVEN

De samenleving zet zich massaal in om vluchtelingen uit Oekraïne een thuis te bieden. Hoe houden we deze kracht vast om álle dak- en thuisloze mensen een thuis te geven? Wat staat ons te doen? **Kansfonds geeft 5 tips** zodat wij als samenleving nog beter kunnen thuisgeven.

KIJK ONS PROGRAMMA TERUG

Kansfonds en Fonds 21 organiseerden op 31 mei een programma over dit thema in Pakhuis de Zwijger. Verschillende gasten gingen met elkaar in gesprek over hoe we de huidige kracht van thuisgeven in de toekomst kunnen versterken.

Terugkijken kan via dezwijger.nl/terugkijken

TIP 1 Schaf per direct de kostendelersnorm af

Als iemand van 21 jaar of ouder met een inkomen bij jou inwoont, dan gaat dit ten koste van je uitkering. Dit zorgt voor een toename van dakloosheid. Het kabinet werkt aan een wet die de leeftijdsgrens oprekt naar 27 jaar, maar we hebben nú een oplossing nodig. Schaf daarom de kostendelersnorm vandaag nog af, voor iedereen.

TIP 2 Maak sociale onderhuur mogelijk

Vaak is onderhuur verboden. Begrijpelijk, want dit voorkomt uitwassen zoals overvolle appartementen. Maar het belemmert ook mensen die hun woonplek willen delen met een dak- of thuisloze. Maak daarom sociale onderhuur mogelijk. Bijvoorbeeld door onderstaande zin in een huurcontract op te nemen: 'sociale onderhuur (maximale huur € ...) is toegestaan indien wij vooraf worden geïnformeerd'.

TIP 3 Wees creatief in het bedenken en regelen van woonplekken

Er blijken veel 'verborgen', creatieve woonplekken in Nederland: een woonunit op een erf of de garage die een studio wordt bijvoorbeeld.

Maar er zijn ook veel bureaucratische hindernissen, zoals vergunningen en bestemmingsplannen. Geef particulieren meer ruimte om een woonplek beschikbaar te stellen.

TIP 4 Beloon juist voor het geven van onderdak

Beloon mensen met een krappe beurs die hun woning willen delen met iemand die dakloos is of dreigt te worden. Zo komt er én een extra woonplek voor iemand die anders op straat komt te staan. Én iemand met weinig geld krijgt meer bestaanszekerheid.

TIP 5 Stimuleer, ondersteun, informeer

Als je mensen in de samenleving de ruimte geeft om elkaar te helpen, hoeft je als overheid niet zo veel te doen, behalve te ondersteunen. Informeer daarom mensen die willen thuisgeven. Bijvoorbeeld door te laten zien hoe je je huis kunt openstellen, waar je rekening mee moet houden en waar je terecht kunt voor geld, advies en een goede match. Maar bovenal: maak het niet te moeilijk, versimpel de regelingen.

'Dankzij goede mensen om me heen ben ik er nog'

SOMMIGE MENSEN BLIJVEN JE VERBAZEN. DOOR HUN DOORZETTINGSVERMOGEN, DIEPE VERTROUWEN OF GRENZELOZE INZET VOOR ANDEREN. KRACHTPATSER VAN DEZE MEDE: GRACE (50).

De ramen moeten dicht voordat Grace haar verhaal begint. 'In deze flat wonen meer mensen uit Zimbabwe, ze mogen mijn geheim niet horen.' Haar geheim heet hiv – een groot taboe in haar thuisland. Inmiddels gaat het oké met haar, maar haar weg was lang. 'Ruim twintig jaar geleden liet ik alles achter in Zimbabwe. Het was er niet veilig. In Nederland brak een moeilijke tijd aan. Ik had geen papieren, niets. Naar het AZC durfde ik niet, uit angst teruggestuurd te worden. Gelukkig ontmoette ik bij toeval lieve mensen die me onderdak gaven en via een advocaat mijn verblijfsvergunning probeerden te regelen. Dat lukte helaas niet. En toen werd ik ook nog heel erg ziek. Hiv, bleek uit onderzoek. Mijn wereld stortte in. Wat moest ik? Ik had geen papieren, geen thuis.'

'De artsen drongen erop aan dat ik mijn verblijfsvergunning regelde en stuurden me toch naar het AZC in Ter Apel. Niet ideaal, maar ik had een eigen plek en kon mijn medicatie nemen. Vier jaar en zeven advocaten later had ik nog steeds geen papieren. Het ziekenhuis wist nog één kans: Shiva. Een stichting die mensen met hiv en aids ondersteunt. Ze verwelkomden ze me letterlijk met open armen, het voelde als thuiskomen. Dankzij hun advocaat kreeg ik eindelijk een verblijfsvergunning. Maar na de eerste blijdschap kwam snel weer de moedeloosheid: ik had nog steeds geen eigen huis en zat inmiddels in de daklozenopvang. Zelfs hopen durfde ik niet meer. Tot Daphne me belde. Ik kende haar via Shiva. "Kom overdag naar mij. Hier kun je koken", zei ze. Na negentien jaar in Nederland kreeg ik eindelijk mijn eigen plek. Langzaam krabbel ik op. Ik sport, doe vrijwilligerswerk en volg een inburgeringscursus. En ik begeleid als Positive Sister bij Shiva ook andere vrouwen. Ik weet hoe belangrijk het is om iemand te hebben die je helpt. Zoals Daphne en andere goede mensen mij hebben geholpen. Dankzij hen ben ik er nog en krijg ik elke dag meer vertrouwen in de toekomst.' <

Uitgelezen?
Geef Mede door aan iemand anders!

Wil je donateur worden?

Scan de QR-code met de camera van je telefoon of ga naar kansfonds.nl/doneren